Αδριανούπολις. περί τα 1088 μ. Χ.

«Την δε βασιλίδα (Αγιά) διασώζουσι παρθενίαν Δι' Κόμνηνη οι βάρβαροι (Κομάνοι) ηδη βεβαιωμένα ασπασι. Βιβ. Χ κεφ. 5 εφ' εξήραν αθρόαν την πόλιν Αδριανούπολιν. σ. 218. Ιράσανο, εξαπαθώντας αυτής δε γενναιότητος (1) η λέγοντες ως ασπίνα με την Αδριανούπολιν ο Νικηφόρος Βρυέννιος καθαραβούλα αποίση, ανοίξας δας σύλας μετα πολλής υποδέξεως χρήματά τε πολλά καί πανοίας δας βιλοφροσύνας αξιώσεις. Και γαρ μη εκ φύσεως αλλά γε εκ προαιρέσεως την προς δον είχον πολλήν αδελφικήν έσχε διάθεσιν. Ειδαν δε δο μαίρον ημιν παραδοθή, δίδω δη ενοι δα εμπροσθεν και προς δην βασιλεύουσαν φερούσης αμφίκδα. Δρον δε δον Βρυέννιον ωνόμαζε, παραπαίνουσα δι είχον αμηδεν υποδέσεως

Οι δε Κομάνοι ως βάρβαροι δο πρόσον γενναιοδάβηδον φυσικοί δι παραπλήσια πεπονθότες τοφθονται δοις αυτό λόγοις, η καταμαρτυρούντες την Αδριανούπολιν εξωθεν δης πόλεως δαύδης πυρίσαντο,

---

(1) Οι Κομάνοι δίς εξαπαθηδείς δίς υπερνικήσαντες εφερον κεφ' εαυτών αγιόδην δινα η λέγοντα ότι ή ναι υιος δε προβεβασιλεύκοτος Πατζανου.

Αδριανούπολις τῇ 29 1088 μ. Χ

Φρεβίας.

εἰς τὴν τεσσαρακοστὴν καὶ ἑπτὰ ἡμέρας καθ' ἑκάστην πολεμοῦν συμπεπλεγμένοι. Καὶ γὰρ οἱ νεώτεροι, ὅσοι πόλεμον ὁρκοβάλοντες, καθ' ἡμέραν ἐξερχόμενοι, πολεμοῦσι συχνὰς μετὰ τῶν βαρβάρων συνεμβολάς. Νικηφόρος ὁ Βρυέννιος τοῦ κάστρου παρὰ τὸ γεωδωνίκιον ἐξήλθε, τυροφόνων τροπαίας, ὅσα γε κατὰ τὴν φωνὴν τὸν ἀνδρὸς τεμνομένας ἔχει, κτείνας υἱὸν αὐτὸν διαρπάσας Ῥωμανὸν τὸν Διογένη. . . . . Ταῦτα φασὶν μεθ' αἰσχύνης τὸν νεκρὸν ἀποτεμόντα. Τοῦ δὲ οἱ ἐντὸς παρεμβολῆς τὸν κοῦρον ἐνεδίδοσαν ἤδη, ὅτι γράφει ἡδέως τοῦτο βοήθειαν παρὰ τὸν αὐτοκράτορας ὁ δεσπότης βαρακηνῶν Κουτζαλίκης τῷ Εὐφροσύνῃ ἀποχρῶσαν ἀποτελεῖσθαι δύναμιν τὴν ὑπ' αὐτὸν κομίζων, ἢ διὰ νυκτὸς μεθ' αὐτῶν εἰς Ἀδριανούπολιν ὅλα τὰ μέρη τὴν Καλαβρίαν ἐστρέφετο. Καὶ ὁ Κατακαλῶν παραχρῆμα τῆς ὥρας τὴν φρεγάδα φεύγοντι ἔχετο μεθ' ἁρπαγῶν τὴν εἰσόδου γενόμενον τὸν Κομνηνὸν αἰόλενος, ἀλλὰ διηρπάσθαι τὸν σκεῦος. Αἱ-

οθομανοί γαρ τότε τοιαύτα τινα παίδια εξ-
ισλαμισμένοι η προσωμολόγησις αυτών ή εις
Ιουστίνου η εξίως εδίωκον. Φωτεινή η οδός τας
Νικηφόρας και εμός εις ίδιον χρηματίσας
χαίρει εστί τη κεδ' εμε αδέλφη τη τοιαύτη
νύμφη Μαρία, δόρυ μαύρον εναγκαλισάμενος
η συναυλήσας εξ υπογραφής τον δεύτερον αυτής
Σωίδην ωμήτει κατα το γέρον, ο δ' ευθυς νε-
κρός εύρετο. . . . . Αύτοι τε
τριάκοντα τρεις τας αυτών τέλεσι κεφάλας η ίδια
Σαμαρκοσαρίνο Νικηφόρος Φωτεινός εν ειρ-
κτή γαρ η ιδία εξόδα τη Αδριανούπολις κε.
τας τύχας ανακαλέσαντες εξήλθον κατα τον
Κοκάνον γενναίοι γραπτέοι η τρόμος καρτερώς
συρραγείσαι τίθεται εν ιματα τον Τυρκάν.
. . . . . ωμέτι δε υλέντος. . . . ,,
όρα συνίχθαν τη τοιαρμίας η τον συγβάν.
τον εν τω αρτόν σημείω Κοκάνον ιστόρει η
σ. 10 – 13. η 18.

Αδριανούπολις. περί τα 1088 κ.Χ.

«Την δε βασιλίδα (δηλ. τὸ) διακούοντες πορθεῖν Λεύκουνοι οἱ βάρβαροι (Κομάνοι) ἐπὶ βεβαιοτέρα ἀσφαλείᾳ. Βοῆς Χ
καὶ δὴ ἐξ εἴδεν αἱρεῖσθαι τὴν τῶν Ἀδριανουπολιτῶν. σ. 218.
δράσεως, ἐξαποστείλας αὐτῷ τὸν γενεσιουργὸν (!) ἡγεμόνα τῶν ὁπλίτων καὶ τὴν Ἀδριανούπολιν ὁ Νικηφόρος Βρυέννιος καταλαβόντα ἀπόνοιαν, ἀνοίξας τὰς πύλας μετὰ περιχαρείας ὑποδέξεται χρήματά τε πολλὰ καὶ πολιτείας τῆς βιλοφρονέστατα ἀξιώσας. Καὶ γὰρ καὶ κατὰ φύσιν ἀγαπᾷ με καὶ τῶν ἀρετῶν τὴν τοῦ κυρίου πάντα ἀδιαφθόρου ἔχει διάθεσιν. Ἐπεὶ δὲ ἐπὶ πλεῖστον ἡμῖν παρεκτείνει, νῦν ἤδη καὶ ἐπιστρεπτέον καὶ τῶν τῆς βασιλικῆς ἀπόνοιαν φερουσῶν ἀπόκειται. Ὅθεν τὸν Βρυέννιον ἀνῴκισε, πολλὰ κατορθώσας τε καὶ ἀγῶνα ὑποδέξασθαι
. . . . . .

οἱ δὲ Κομάνοι ὡς βάρβαροι ἐπὶ πόθον γενεσιαδίου φυσικὸν ἐπιβαρυνόμενα κινηθέντες πρόθυμοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ, καταλαμβάνουσι τὴν Ἀδριανούπολιν ἐξωθεν τῆς πόλεως ταύτης πυλῶνα,

---

(1) Οἱ Κομάνοι ἀπὸ ἐξαποστειλάντες ἀπὸ ὑπερκείμενοι ἐφεῦρον καὶ ἐκεῖνον ἀγνῶτον τινα ἀ ἐρωτᾶ ὅτι ἦν υἱὸς τοῦ πρωτοβεβαστικοῦ τοῦ Τζικανοῦ.

Αδριανούπολις τῇ 2α 1088 μ. Χ

Φρεβ.

καὶ τεσσαράκοντα ἡ αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἑκάστην πολεμοῦν ἀμφοτέρους ἐκεῖνον. Καὶ γὰρ οἱ νεώτεροι τοῦτος πόλεμον παραδέξοντες καθ' ἡμέραν ἐξερχόμενοι, πολεμοῦσι συχνὸς μετὰ τῶν βαρβάρων συνεχῶς. Νικηφόρος ὁ Βρυέννιος εἰς τὰς Ἰωδεῖν παρὰ τὸ γεφυρίον ἐξήλθε, τὴν ἀρδὴν τροπωσάμενος, ὅσα μὲ ἀπὸ τῆς φωνῆς τὸ ἀνδρὸς ἀνεμφρόνητος ἐγένετο μόνος αὐτὸν ἀφῆν Ῥωμανὸς τὸ Διογένης. . . . . .

. . . . . ἐκεῖνος ἀπὸ μὲ νικήσῃ τὸν νεοκόρθην ἀπὸ . . . . εἰς δὲ οἱ ἐκεῖ πρόσκαιρα τρόπῳ τὸ . . . . ἤδη, διὰ γραφῆς ἠπόστειλε βοήθειαν παρὰ τὸ αὐτοκράτορας ὁ δὲ παρευθὺς παραμελεῖν κατὰ τὴν τῶν Εὐλογίας ἀπαχρεῶσαν ἀποδιεκόδας δύναμιν τὸ αὐτὸν κομῆτον, ἡ διὰ νυκτὸς μὲ ἑαυτὸν τὸ Ἀδριανούπολιν. Ἀλλὰ τὸ ἔφθασε τὴν Καλλιάδιν ζοῦλφον. Καὶ ὁ Κατακαλῶν παραμερὲ τὴν πρὸς τὴν Θρᾴκῃ φεύγει ἐκ μὲ ἀφεθὲν τὴν ἐξόδον τοῦτον τὴν κοιλάδα νοῖ διόκτος, ἀλλὰ τὴν τὸ αὐτὸ τὸ ἀπο-

Θεμελιωτής

Θεμελιωτὴς γὰρ τοῦτο παρεδόθη τῶν πατέρων ἐξ-
ιστορούμενος ἡ προσβαλόντας αὐτοῖς τὸν ἐκ-
δυνατοῦ ἡ ἐξῶν ἐδίωκον. Φόβητρα ἡ ὁδὸς τῶν
Νικηφόρων κατ' ἔμπρος εἰς ἕν ἕρμον χρηματικὸν
γαμήρα κατὰ τὴν κεδ' ἐμε αὐτὴν τὴν παρεμπόδιν
νήτιν Μαρίαν, δόν μαυρον εναγκαλισμένας
ἡ συναυλίσας ἐξ υποτροφῆς τοῦ διδασκάλου αὐτῆς
Σκύθην ἐφίτεν κατὰ τὸ ξέρνον, ὁ δ' αὐτὸς νε-
κρὸς κεῖτο. . . . . .
τοιαῦτα ἔρμα τῶν αὐτῶν τῶν ἔρμων ἡ κε ἔρμα ἡ κα-
ταμαρτυρεῖ Νικηφόρος Βρυέννιος ἐν τῷ ἐμ-
νῷ γὰρ ἡ κάτω ἐξόδα τῶν Θεμελιωτῶν κα-
τὰ τὴν ἀνατολὴν ἐξῆλθον κατὰ τὴν
Κοιδίνην μονοῖαι βαλτικαὶ ἡ δεξιὸν μέρος
σφραγίδες εἰδίτε εἰς κατὰ τὴν Δυσαί-
. . . . . ἐξόδου ἡ ἔξοδος. . . . ,,
ὅρα σύνταξαν τὴν διαφορὰν ἡ τὴν συνεβάν-
τὴν ἐν τῷ τέλει σημείῳ « Κοιδίνην κοιδρεσ η
σ. 10 – 13. ἡ 18.